

I den forbindelse vil jeg godt sige bl.a. til Det Konservative Folkeparti, at det er fuldstændig absurd at henvise til markedsføringsloven i denne sammenhæng. Jeg er fuldstændig overbevist om, at der ikke er nogen som helst blandt dem, der har forholdt sig til markedsføringsloven, der på noget tidspunkt har tænkt over, om man i den forbindelse skulle regulere over for privathospitaler, for det har ikke været relevant på det tidspunkt.

Jeg er da helt overbevist om, at hvis man havde bragt spørgsmålet om reklamering for privathospitaler ind i billedet ved en ny udformning eller revision af markedsføringsloven, ville der være kommet bestemmelser ind i den sammenhæng, så det er en fuldstændig irrelevant henvisning.

Det uetiske, som hr. Jan Kørpe Christensen spørger til, er da, at man på et område, hvor der er en meget stor forskel mellem udbydere og efterspørgere med hensyn til styrke på markedet, går ind og pådutter mennesker nogle behov, som de – som Den Radikale ordfører påpegede – ud fra faglige og objektive kriterier slet ikke har. Det er da uetisk. Vi synes, at det er uetisk, at man fra lægeside, som jo pr. definition i forhold til en patient med en sygdom er den stærke og den vidende, kan begynde at reklamere med henblik på at sælge yderligere ydelser, og at man kan tilbyde en lang række ting mod betaling. Det synes vi virkelig er uetisk.

Man har jo også kunnet se i den debat, der har været i offentligheden om det her, at privathospitalet Hamlets direktør slet ikke lægger skjul på, hvad der er hensigten. Det er at flytte markedsandele. Man har oven i købet nævnt, at folk skulle kunne vælge imellem en ferierejse og en behandling på Hamlet. Det er da dét, der er hensigten, naturligvis er det dét. Man reklamerer for at øge forbruget, og man reklamerer for at flytte markedsandele, og det at ville flytte markedsandele i et sundhedssystem er uetisk. Det er at pådutte folk behov, som de muligvis ikke har, og man gør det på et tidspunkt, hvor de som forbrugere er i en meget svær og vanskelig situation og ude af stand til objektivt og selvstændigt at vurdere, om det er en vare, de ønsker at købe.

I øvrigt synes jeg, det er overraskende at høre Venstre og De Konservative gøre sig til ideologiske riddere i denne her sag. Ikke engang liberalismens fædre ville da mene, at man måtte reklamere for hvad som helst. Der var da trods alt, dengang Adam Smith levede, nogle overve-

jelser omkring, hvilke betingelser der skulle være til stede på et frit marked, før der var tale om ligestilling mellem udbydere og efterspørgere, men det er åbenbart blevet glemt. Jeg tror efterhånden, at Venstre og De Konservative har brugt så meget tid på at gentage deres liberalistiske floskler, at de har glemt den teori, der trods alt ligger bagved, så jeg vil egentlig opfordre til sådan et lille dyk ned i teorien bag den liberalisme, som man gør sig så meget til talsmand for.

Til sundhedsministeren skal jeg sige, at vi var meget glade for det forslag, der kom omkring regulering af lægernes adgang til at reklamere. Vi opfatter sundhedsministerens svar på den måde, at der, når udvalgets arbejde er afsluttet, skal sikres ensartede regler for alle inden for sundhedsvæsenet. Det er jo sådan set en meget væsentlig del af hovedsigtet med vort forslag, så det er vi glade for opbakningen til. Jeg vil da godt sige, at fra vores side er der ingen hellighed omkring at ændre på hjørner og detaljer i de regler, der gælder nu.

Det kan da godt være, at der er nogle fornuf-tige grunde til, at man må give lidt flere oplysninger eller oplysninger på en anden måde i forhold til, hvordan det er beskrevet nu. Det er vi med på at diskutere. Men det, der er det helt afgørende, er, at vi ikke får ét sæt af regler for nogle dele af sundhedsvæsenet og så fuldstændig uhemmet adgang til at reklamere for de private hospitaler. Jeg mener, at jeg i dag har kunnet konstatere et flertal for det synspunkt, og det er jeg glad for.

Jeg skal sige tak til fru Jytte Wittrock for den meget klare stillingtagen fra Socialdemokratiets side til vort forslag og sige, at der åbenbart ikke er meget, der skiller os. Vi er helt med på at afvente udvalgets arbejde, idet jeg også har opfattet det på den måde, at regeringspartierne er indstillet på, at når udvalget afslutter sit arbejde 1. januar 1996, så skal der tages nogle initiativer relativt hurtigt. For en sikkerheds skyld vil jeg godt spørge, om det ikke betyder, at regeringen planlægger at komme med et udspil til vedtagelse i folketingssamlingen 1995-96 på det her område, hvis det i øvrigt måtte vise sig at være muligt, men i hvert fald, at det er dét, der er hensigten og ambitionen.

Til hr. Jens Vibjerg en ekstra bemærkning i forhold til, hvad jeg kom med før: Jeg synes, at det er pudsigt at høre fra en venstremand, at et forslag skulle være fremsat med henblik på en politisk markering. Jeg forstår, det er en ekspert,